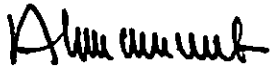
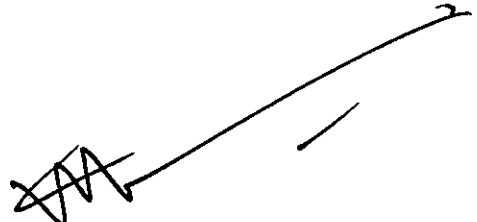

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Türk Silahlı Kuvvetlerinin savaş, terörle mücadele, sınır ötesi hareket, seferberlik, kimyasal, biyolojik, radyolojik ve nükleer tehditler, harp cerrahisi, askeri personel sağlığı, gazi rehabilitasyonu ve yaralı tahliye zinciri bakımından ihtiyaç duyduğu askeri sağlık sisteminin yeniden tesis edilmesi; Gülhane Askeri Tıp Akademisi ile askeri hastanelerin Milli Savunma Bakanlığı ve Milli Savunma Üniversitesi bünyesinde yeniden açılmasının milli güvenlik açısından taşıdığı stratejik zorunluluğun Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurulunda bütün yönleriyle görüşülmesi amacıyla, Anayasa'nın 98'inci ve Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 102'nci maddeleri uyarınca genel görüşme açılmasını arz ve teklif ederiz.

Ahmet Eşref FAKİBABA
Ankara Milletvekili

Turhan ÇÖMEZ
Balıkesir Milletvekili
İYİ Parti Grup Başkanvekili

GEREKÇE

Askeri hastaneler, yalnızca asker kişilerin tedavi edildiği sağlık kuruluşları değildir. Bir ordunun savaşma kabiliyetini tamamlayan, harekât güvenliğini destekleyen, seferberlik dönemlerinde sağlık organizasyonunu yürüten, yaralı tahliye zincirini planlayan, harp cerrahisi ve askeri tıp alanında uzman personel yetiştiren stratejik kurumlardır. Bu sebeple askeri hastanelerin yeniden açılması sıradan bir sağlık hizmeti tercihi değil, doğrudan milli güvenlik meselesidir.

15 Temmuz 2016 darbe girişiminin ardından yapılan düzenlemelerle Gülhane Askeri Tıp Akademisi kapatılmış; askeri sağlık hizmeti sunan birimler Sağlık Bakanlığına, yükseköğretim birimleri ise Sağlık Bilimleri Üniversitesine devredilmiştir. Böylece Türk Silahlı Kuvvetlerinin uzun yıllar içinde oluşturduğu askeri tıp eğitimi, harp cerrahisi birikimi, askeri sağlık personeli yetiştirme modeli, askeri disiplin içinde işleyen sağlık organizasyonu ve kurumsal hafızası büyük ölçüde dağıtılmıştır. Bugün eski GATA yerleşkelerinde sağlık hizmeti devam ediyor olsa da bu kurumlar Millî Savunma Bakanlığına bağlı askeri hastane niteliğinde değildir.

Oysa askeri tıp, sivil sağlık sistemiyle tümüyle ikame edilemeyecek özel bir alandır. Mayın, şarapnel, patlayıcı, yüksek hızlı mermi, yanık, ezilme, uzuv kaybı ve kitlesel yaralanmalar gibi harp ve terör kaynaklı travmalar; özel cerrahi tecrübe, özel eğitim, özel ekipman ve askeri organizasyon gerektirir. Sınır ötesi hareketlerde yaralı tahliyesi, ileri cerrahi timleri, sahra hastaneleri, mobil ameliyathaneler, kan ve tıbbi malzeme lojistiği, görev yeterliliği değerlendirmesi ve sağlık kayıtlarının gizliliği, sivil hastanelerin olağan işleyişiyle çözülemeyecek başlıklardır.

Türkiye; terörle mücadele eden, Irak ve Suriye sahalarında askeri varlık bulunduran, Doğu Akdeniz'den Karadeniz'e kadar geniş bir güvenlik kuşağında risklerle karşı karşıya olan bir ülkedir. Böyle bir ülkede askeri hastanelerin kapalı tutulması, yalnızca idari bir eksiklik değil, savunma kabiliyetini doğrudan etkileyen ciddi bir zafiyettir. Türk Silahlı Kuvvetlerinin ihtiyaç duyduğu askeri sağlık sistemi, protokollerle veya geçici görevlendirmelerle değil, kalıcı ve kurumsal bir yapılanmayla kurulmalıdır.

Askeri hastanelerin yeniden açılması, öncelikle harp cerrahisi kapasitesi bakımından zorunludur. Sivil hastaneler yüksek hasta kapasitesine sahip olabilir; ancak savaş cerrahisi ayrı bir uzmanlık, ayrı bir disiplin ve ayrı bir tecrübe alanıdır. Harekât bölgesinde yaralanan bir askerin tedavi süreci, yalnızca ameliyat masasında başlamaz. İlk müdahale, tahliye, ileri cerrahi, yoğun bakım, rehabilitasyon ve yeniden görev yeterliliği değerlendirmesi bir bütün olarak planlanmalıdır.

Bu zincirin her halkası askeri sağlık sistemi içinde kurulmadıkça, ordunun savaş zamanı sağlık organizasyonu eksik kalacaktır.

Askeri hastanelerin yeniden açılması, kimyasal, biyolojik, radyolojik ve nükleer tehditlere hazırlık bakımından da zorunludur. Bu tehditler; klasik sağlık hizmeti anlayışının ötesinde özel eğitim, özel ekipman, tatbikat, koordinasyon ve askeri planlama gerektirir. GATA'nın geçmişte sahip olduğu birikim yalnızca hastane hizmetinden ibaret değildir; savaş, afet, biyoterörizm, radyasyon kazası ve kitlesel yaralanma senaryolarına karşı askeri tıbbın merkezi kurumsal kapasitesini ifade etmektedir. Bu kapasitenin yeniden kurulması ertelenemez.

Askeri hastanelerin yeniden açılması, askeri hekim ve sağlık personeli yetiştirilmesi bakımından da hayati önemdedir. Türk Silahlı Kuvvetlerinin ihtiyaç duyduğu hekim, hemşire, eczacı ve diğer sağlık personeli yalnızca tıp bilgisiyle değil; askeri disiplin, kıta hizmeti, harekât şartları, sahra düzeni, emir-komuta zinciri ve görev sorumluluğu bilinciyle yetişmelidir. Geçici görevlendirmelerle veya sivil sağlık sisteminden yapılan takviyelerle bu kültürün ve uzmanlığın sürdürülebilir biçimde oluşturulması mümkün değildir.

Askeri hastanelerin yeniden açılması, gazilerimizin tedavi ve rehabilitasyonu bakımından da gereklidir. Gazi tedavisi yalnızca fizik tedavi hizmetinden ibaret değildir. Travma cerrahisi, protez uygulamaları, psikolojik destek, mesleki rehabilitasyon, sosyal uyum, uzun süreli takip ve askeri hizmetin doğurduğu özel koşulların birlikte değerlendirilmesi gerekir. Bu alan, askeri sağlık sisteminin asli unsurlarından biri olarak yeniden yapılandırılmalıdır.

İYİ Parti, askeri hastanelerin yeniden açılması ve Gülhane Askeri Tıp Akademisinin yeniden kurulması meselesini uzun süredir Türkiye Büyük Millet Meclisinin gündemine taşımaktadır. Bu kapsamda milletvekillerimiz tarafından verilen kanun tekliflerinde; GATA'nın yeniden Milli Savunma niversitesi ve Milli Savunma Bakanlığı bünyesinde yapılandırılması, askeri tıp eğitiminin yeniden kurumsallaştırılması, Gülhane Tıp Fakültesi, Gülhane Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Fakültesi ile Gülhane Hemşirelik Fakültesinin kurulması, Gülhane yerleşkesindeki ilgili hastanelerin yeniden askeri sağlık sistemi içinde değerlendirilmesi ve askeri sağlık personeli yetiştirme kapasitesinin güçlendirilmesi amaçlanmıştır.

Ancak askeri hastanelerin yeniden açılmasına yönelik bu kanun teklifleri uzun süredir etkin biçimde işleme alınmamış, yasama sürecinde sonuçlandırılmamış ve Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurulunun önünde esaslı bir değerlendirmeye konu edilmemiştir. İYİ Parti milletvekilleri tarafından verilen soru nergeleriyle de devredilen askeri sağlık kuruluşlarının durumu, personel

kaybı, savaş cerrahisi uzmanlığı, tıbbi cihaz ve ekipmanların akıbeti, Gülhane'nin mevcut kapasitesi ve askeri sağlık personeli yetiştirme sistemindeki boşluklar yürütmeye sorulmuştur. Buna rağmen mesele, Türk Silahlı Kuvvetlerinin ihtiyaçları ve Türkiye'nin güvenlik riskleriyle orantılı bir ciddiyetle ele alınmamıştır.

Bugün ihtiyaç duyulan şey, eski hastane binalarının yalnızca isimlerinin değiştirilmesi değildir. Türkiye'nin ihtiyacı; Millî Savunma Bakanlığına bağlı, askeri disiplin içinde çalışan, harp cerrahisi, kimyasal, biyolojik, radyolojik ve nükleer tehditlere hazırlık, sahra tıbbı, gazı rehabilitasyonu ve askeri sağlık personeli yetiştirme kapasitesine sahip gerçek bir askeri sağlık sistemidir. GATA da yalnızca tarihi bir kurum adı olarak değil, askeri tıbbın merkezi kurumu olarak yeniden yapılandırılmalıdır.

Askeri hastanelerin kapatılması, Türk Silahlı Kuvvetlerinin ihtiyaçları dikkate alındığında stratejik bir hata olarak değerlendirilmektedir. Aradan geçen yıllara rağmen bu durumun düzeltilmemesi, Türk Silahlı Kuvvetlerinin ihtiyaçları ve ülkenin içinde bulunduğu güvenlik ortamı dikkate alındığında daha büyük bir eksiklik oluşturmaktadır. Türkiye gibi bölgesel risklerle karşı karşıya olan bir ülkenin, kendi askeri sağlık sistemine, kendi harp cerrahisine ve kendi askeri sağlık personeline sahip olması milli güvenlik açısından zorunludur.

Bu nedenle askeri hastanelerin yeniden açılması, Gülhane Askeri Tıp Akademisinin askeri tıp akademisi niteliğiyle yeniden kurulması, askeri sağlık personeli yetiştirme sisteminin ihya edilmesi, harp cerrahisi ile kimyasal, biyolojik, radyolojik ve nükleer tehditlere hazırlık kapasitesinin güçlendirilmesi, gazilerimizin tedavi ve rehabilitasyon süreçlerinin askeri sağlık sistemi içinde yeniden ele alınması ve Türk Silahlı Kuvvetlerinin savaş zamanı sağlık organizasyonunun yeniden yapılandırılması amacıyla Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurulunda genel görüşme açılması gereklidir.